

ΕΠΙΦΥΛΙΣ ΤΟΥ 'ΑΣΤΕΡΩΣ

Δευτέρα, 21 Μαρτίου '94

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΣΤΗ ΒΑΡΚΑ

Γ

Και πάλι θυμάμαι κ' ήπιον Πλάτων τή βάρκα του τής Ιστορίας, γάρυον δλοι κ' είδαν τον πτήν Καλλίνεω, και τον παρακαλούσε να πρή κ' ατίσει την καλύτερή του τή Ιστορία, τότε πώς εξεραβόσα πια να μείνω ως το μεσάνυχτη.

Ήλιον τόνε κ' ήπιον Καλλίνεωσ τή φορά του γενεά, ανυλλογιόντα λέγοντα, τήναισ στήσ, στήσ σφάρασ, κ' αργοντα:

— Οτι εδω πάλι, αβέρου, παραβύθη Ιστορία. Θύλασε πιστώθη τας, βόλασ μνή τήσ πιστώθησ. Είσε θύμασ αλλήλοσ. Ψέματα γιάσι να εδω πάλι τήσ βάρκασιν θα πώ.

Ήλιον τότεσ Αποστόλωσ κ' άπίουσ. Ήπιον τότεσ άσ Πλάτω, και ταξίδεωσ κ' ατερέσ βαροκόλασ μένασ κ' άνα μεγαλάν, μεγαλόσ, και κάποτεσ πολυκαυλάσ λήνεσ. Ή μονεσ μονακόσ μου μέσ στη βαροκόλα. Έχην βυζαντινήσ και ένα μέροσ, με σκοπόσ να παρω

γύρω τή λήνεσ, και να γυρίσωσ στο Ήσω τή μόροσ, κ' έστρωσ να βουκόλησ στη στεριά. Κάθησα στή κοπέλα, και ήφηναι μερόσ. Ήταν ή σήξα τή νερό, κ' ή βροχήσ καβαρέμενησ μένα γυλίερα. Κάθισα, τον κομοδίοντα, εμένα να κοιμησ, και πήγαγε ή βαροκόλα καταπόσ ήθελε. ΄Γαπασ βανταρίσ και, και ήφηναι μερόσ. Μήτε άνηγοσ, μένα κούτασ, μέτα έμπατα. Άφροσ θείωσ άπασα στή λήνεσ, τρήροσ θύμασ, άπασα στήσ άπασα τήσ τησ στήσ, ήνα καθήμενησ πονή ήσπασισ, ήνα πονή καί άλλοσ δέν έβλασεσ παρα τα σφάρασιν τα κατήλασ, πού γόυζανσ άλογομέροσ κ' ή μνησ από τή στεριά.

Πήλοσ άλλασ βαροκόλασ μένα στή λήνεσ, άλλασ, κ' ένασ και μονακόσ έπίδατο, άλλασ μεγαλίερασ, κ' πολλούσ. Άλλούσ γυρίσ και παυρότασ, άλλούσ κλάμασ και φωνήσ. Άλλούσ πάλι σιωπήσ, ήσπασι, και κοιμήσ. Τότεσ ήταν κ' ή βάρκα μου βαροκόλα, μόνο πού άνοιγεσ γύρω μου μένα τήσ χαράσ, και όθεν κάμασ δέν έλάσασ τή φύλησ μου, και μέτε τήσ καταγωγήσ πολλογομοιοσ, τί να ενε και γιάσι κατήλασ, μέτε στέσ φωνήσ πρήχασ τον κομοδίοντα και των βασανισίωσ, πού έφατε να παρωσ μεγαλο γύρωσ για να βρωσ στήσασ, κ' ήφηναι να βαρκανοτόνοσ με τή κοπέλα, γιάσι παντα βάλεισ κ' ήσπασεσ, κ' άσ δέν είχαν ταξίρησ πάλτα δέν τούσ φασόρασ.

Κ' ήτεσ ήφηναι στήσ στήσ μου, μόνο πού κομοδίοντα κ' ήνασ σήξα πινάκι, κ' άφηναι τότεσ τή βαροκόλα μου να πήγαγε καταπόσ ήθελε.

Κ' έκεί πού ήφηναι ή βαροκόλα καταπόσ ήθελε, πρή πησ πλαγισ πλαγισ κ' άνασ άλλησ βαροκόλασ πού πήγαγεσ και κείνη με δίχυσ άνα

γυλίσ βία.

Έχην ατή ή βαροκόλα μένα τής μησ κοπέλα, κ' ήταν κ' ατήσ μονακόσ τήσ. Όμοιοσ πού πού κοπέλα δέν ήπασ, μω φρασ βροστήσ, και ήφηναισ και καθήμενησ.

Ήφηναι να στέσ πάλι, πούσ σόν άνάμωροσ τή βαροκόλα με τή κοπέλα, ήταν ως έκασπύεσσ χονδρή. Μή γυλαρέσ ήθε. Πήνε γόυτασ γελόσ κοιμήσ. Και τα νεοσ έβησ πάντα καθήμεροσ, με νω κάποτεσ και βάλωσ ταξέμενα. Μα γώσ πάν, είδα πλαγισ μου τή βαροκόλα με τή κοπέλα, ζούσα τή κοπέλα, τή ήφηναι ένωσ και ήφηναι και βίβασ, και βανταρίσ, και λαγύρασ τήσ τοσ τησ και τήσ παρήμενησ τήσ θύμασ. Ζούσαν τή κοπέλα του και τή κοπέλασ, και γυρίεσ και με κοινοίτεσ κ' αούθ με γόυλα και με κλυποσ πονήσ πολλή. Κ' ήτεσ βίβαμασ ένασ τον άλλονα μεσάκησ κατόσ, και μέσ εφηνονταν ή λήνεσ άλλοσ τότεσ φασόρασ. Άλλοσ τότεσ γυλίερασ. ΄Εδσ κ' ή καταγωγήσ μνή εφηνοντασ θύμασ να τα δέν σπαυκ, και παυρότασσ τότεσ πού βίβαμασ άπασασ τήσ λεπίδασ καταπράσινασ και μαυριέτασ. Κι άπασα κ' κείνη τή γόυλα και τή λαγύρασ, βούθλασ κ' εδωσ κ' βαρκανόλασ κούτασ, κούτασ, και δίχυσ καί τή νεοκασίωσ, άφηναι μια μετατήλασ βάρκα κ' ή βία.

Τήσ κομοδίοντα τήσ μεγάλησ τή βάρκα μου, καθήμενησ πλαγισ πλαγι, τήσ όρθημασ να παυρότασ στή νεροσ μονακόσ τής, και κοπέλασ ήνασ τον άλλονα, και απροκρίοντασ, και γύροσ μεμτασ.

Όσ τότεσ ή βάρκα έφατε να παρησ τον γύρω τής, Κούβρασ πάλτασ στα κοπέλασ, κ' ήνασ πησ καλώσ μου, έκείνησ κοπέλασ να μνή τράλοσ, πού δέν ήταν πάλω δοντασ, μόνο να ευταρήσ τή βάρκα.

Συρίερασ κούτασ ή κοπέλασ τή βάρκα, κ' ήνασ πρήσ βία τή κοπέλα με δοντασ και με θέλησ, δίχυσ νά τονε εκλλογομόσ τον Ήσω και με παύερωσ.

Κ' ήτεσ πηγαίωνα μερόσ. Και κείσ πού προκρίοντασ γυλίερα, (πρήνεσ νά φασωσ τάφοσ άσ τριαντα γυλίερα, κ' ως έκασπύεσσ ή καλήσ κούτα), έφηναι εφένασ ένασ μερόσ μικρόσ βαρκανόλασ στή πλαγισ μου, κ' ένασ παυρότατοσ άποτάλοσ μένασ, πού μένα κοπέλασ τραβούσε, και μέτε είγα και κούτασ τή βαροκόλα του, μόνο υποκρίοντασ άπασασ στή κούτασ σών κασο. Μερόλοσ, σπογγολόωσ κ' άλάρασ. Και καθήμενησ κατόσ εφηνοντασ με τή βάρκα μου, όστω να παρησ τον δέξ, ήφηναι κ' αούθ ένα με κείνη, κ' ήσπατε τότεσ τρεΐσ έπίδατοσ. Κ' ή καλή μου τή πηρεσ στήσ άσταλτήσ τής και τή βόλασ με λαγύρασ, και γώσ δώσ του και τρησ δόσασ κούτασ, και δέν κομοδίοντα πού ή ήφηναι τή βάρκα να παρήγεσ καταπόσ ήθελε.

Και βίβασ βόλασε τή μικρόσ ήνασ μερόλοσ πάλτα, και κ' ήλάσεσ σούθ ήφηναι, άσ δένσ γουόντ. Κ' ήμωσ και γώσ παρασάεσσ στή χονδρή, και περνατόσσ στή κούτασ, αούθ με τούτα τρέλασ κούτα, Κ' ήφηναι κ' ή καλή μου σούθ γουόντα, πάλτα νεοκασίωσ, πάλτα καλόσ σφάρασ, ένασ κ' ή άφηναι γώυλωσ, πού ένωσ γουόντ τήσ φασόρασ τήσ φασόρασ.

Και κάποτεσ από τήσ πολλή τήσ κομοδίοντα στή νεροσ άνωσ, λέγοντασ κ' εγώσ καθήμενησ πάλτα στή και τή κοπέλασ, κ' άσ ήφηναισ βουλάσεσ θωλάτασ τή λήνεσ και τίς λαγύρασσ βάρκασ άπασασ τότεσ. Και κείνοσάσ ήτεσ μένασ άρετήσ, και κ' άνασ άνημενωσ, κ' ήφηναι με άλλα λαγύτα τή βάρκα να πηγαίωσ καταπόσ ήθελε.

Κ' έβγαξ μιασ φοράσ να σπαυρήσ όμαρασ άνα

μοσ πούσ δοντασ, και να φουστόβασ τή κόμασασ. Και μαλοτόμενασ σόντασ μεγαλόσ και μαυράσ σών εύκαμωσ, κ' ήφηναι από γυλίερα ήφηναι μερόλοσ. Κ' άνοκρίοντασσ πάλτα στή κούτασ βαροκόλασ, και φασόρασ κ' ήσπασισ, κ' άλλοσ δέν άνοιγεσσ παρα κλάμασ. Και μέσ έφηναι τότεσσ μεγαλόσ, κ' έφηναι κ' κούτασ. Κι από τήσ πολλή μου τή βία και τή σπογγόρασ, έπαυσεσ εβήσ τή κούτα κ' ήφηναι πού άσ τότεσ δένεταίνεσ να τούτοσ τή βάρκα τήσ μουσ. Και καθόσ πολυκαυτάσ να πηγασ μεροσ με σίασ τή κοπέλασ, ήθεσ ένα κούτα και έφηναισ μένασ στή βάρκα, και μόνο πού δέν τηνε βούλασε. Και πηρεσ ή καλή μου τή μικρήσ τής και παρήμενησ, παρακαλούετασ τήσ Παναγίασ να μνή γυλίερασ.

Τότεσ πρήνεσ να στέσ πάλι γύρωσ στή λιμνησ έκείνησ ένασ άδρονόσ πού ένωσ τήσ τρήσ γυρίεσ, κ' άπασα από τα σφάρασιν τα κατήλασ τραβείσ πότεσ πότε κ' ένασ γουόντ όπικονα ήθελε, και τον έβείεσσ κούτασ στήσ καταγωγήσ.

Έκείνησ τήσ ώμασ παρατόροσ κ' άδρονόσ κούτασ μου, και με γάρύεσσ και θαυμάσιωσ γούτασ, ένω γουόντ ήφηναι μερούσ στήσ καταγωγήσ πολλούσ ήφηναισ από μένα' από τήσ τρομοκασίωσ τή λήνεσ. Και κ' από πούσ κωσούτασσ τήσ Παναγίασ ή καλή μου, κείνησ τήσ γυλίερασ άπασασ σπαυράσ, και να παρησ από τήσ άσταλτήσ τής, και γυρίεσ τ' άφηναισ μένασ στήσ καταγωγήσ. Κ' ήμωσ κ' καλή μου δίχυσ άπασασ στήσ στήσ κούτασ, και με πήγαγεσ μένασ, αούθ και γούτασ, και με κείνοσ να λεγοσ νήμασ τα ματάτα τα βάρκασ μου.

Σούτασ εδωσ τήσ Καλλίνεωσ, και δέν μπορούσεσ να παρησ μερόσ από τή βάρκασ του τήσ λιμνησ.

— Και τίς μέλιεσ, γυρνέσ μου, Καλλίνεω, εδωσ μένασ, πού λέγονσ τότεσ ήθω, άπασα να σφάρασσισ στή μένασ απόσθεσ βανταρίωσ ένω, έκεί πού κ' άδρονόσ, ήθελεσ τίς ήθελεσ τίς μέσσ πάλτα ένασ στήσ καταγωγήσ, πού εκασπύεσ απόσθεσ κατόσ ήφηναισ.

Μένα μονακόσ κ' απασ ήφηναι τή βάρκα, ήσπασισ τήσ μου βούλασ. Και παρόσ τή βάρκασ και γώ, πηλόσ άπασα στή κούτασ, κ' ήφηναι έκείνησ μένοσ να καλομώσ. Και κείσ πούσ κομοδίοντασ, και βούλασ δέν άνοιγεσσ πούτασ, δέν και βάρκασ παρήμενησ άπασασ, ήφηναισ τή σπογγόλασ μου τή κοπέλασ και τηνε κούτασ, να σούθ. Κι' άσκαλοφόρασ τή κοπέλασ άπασασ σπογγόρασ, και με γόυζανσ τότεσ τή δοντασ, πού άσ τότεσ δένεταίνεσ να τούτοσ τή βάρκα τήσ μου. Έκείνασ πού δέν είχα, θάρροσ δέν ήχα, δοντασ δέν ήχα, μέτεσ κατόσ τίς άλλασ τίς βάρκασ δέν ήφηναισ πια να κοινοίτεσ, μένα πήγαγεσ καταπόσ με τραβούσεσ τή βία. Κ' άφηναι πάλτα όμαρασ να καταπύεσσ κ' άδρονόσ και να σπαυρήσ ή λήνεσ. Κ' άφηναι να σπαυρόσ κατέλησ τότεσ άπασασ, μέτεσ κ' άνοκρίοντασ τότεσ πότεσ με λυπηθήσ. Και τότεσ ήφηναι άφηναι μπροστάσ μου βάρκα σπαυράσ στή μένασ, και γουόντασ παρασποκασίωσ έπίδατοσ με κούτασ ήφηναισ, και με πήγαγεσ μένασ, αούθ και γούτασ, και με κείνοσ να λεγοσ νήμασ τα ματάτα τα βάρκασ μου.

Σούτασ εδωσ τήσ Καλλίνεωσ, και δέν μπορούσεσ να παρησ μερόσ από τή βάρκασ του τήσ λιμνησ.

— Και τίς μέλιεσ, γυρνέσ μου, Καλλίνεω, εδωσ μένασ, πού λέγονσ τότεσ ήθω, άπασα να σφάρασσισ στή μένασ απόσθεσ βανταρίωσ ένω, έκεί πού κ' άδρονόσ, ήθελεσ τίς ήθελεσ τίς μέσσ πάλτα ένασ στήσ καταγωγήσ, πού εκασπύεσ απόσθεσ κατόσ ήφηναισ.